632/01

Den 12. november 2001 blev i sag nr. 55.261:

xxxxxx xxxxxxxxx
xxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxx

mod

Industriens
Pensionsforsikring A/S
H.C. Andersens Boulevard 47
1553 København V.

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har arbejdsmarkedspension i Industriens Pensionsforsikring A/S, klager over, at selskabet har afvist at yde forsikringsdækning for et anmeldt erhvervsevnetab.

Selskabet finder det ikke sandsynliggjort, at klageren erhvervsevne varigt er nedsat med mindst halvdelen, hvilket er en betingelse for at opnå udbetaling.

I selskabets skrivelse af 15/3 2001 til nævnet hedder det bl.a.: "**Faktisk sagsfremstilling:** B.R. afsluttede folkeskolen med 10. klasse i 1980 og har herefter haft forskellige længerevarende ansættelsesforhold indenfor den kommunale hjemmepleje, rengøringsarbejde, maskinoperatør på G. og slagteriarbejde på D. B.R. har været ansat i fleksjob på G. siden 1. august 1999. Via sit første ansættelsesforhold på G. blev B.R. optaget i Arbejdsmarkedspensionen den 1. juli 1995. Medlemskabet er aktivt på nuværende tidspunkt som følge af indbetaling af bidrag fra G., hvor B.R. - som ovenfor nævnt - er ansat i fleksjob. B.R. lider af venstresidig tilbagevendende tennisalbue, tidligere skuldermuskelsene problemer og lændesmerter ved belastning. B.R. blev i november 1996 af egen læge henvist til Arbejdsmedicinsk klinik på grund af en tennisalbue. Af journaludskrift af 20. november 1996 fra Arbejdsmedicinsk klinik fremgår det, at B.R. siden 1994 har haft højt repetitivt arbejde med pronation og supination i venstre arm, hvilket er den

mest sandsynlige forklaring på B.R.s gener fra albuen. B.R. anmelder lidelsen i venstre skulder som en arbejdsskade. Den 20. maj 1997 giver Den Sociale Ankestyrelse afslag på at anerkende lidelsen som en arbejdsskade, da det ikke er en erhvervssygdom efter lov [om] forsikring mod følger af arbejdsskade, fordi der ud fra de foreliggende beskrivelser af B.R.s arbejdsfunktion ikke er tale om længere tids belastning med armene hævet over skulderhøjde. I sammenfatning af 23. maj 1997 fra speciallæge i medicinske sygdomme, K.J.B., konkluderes, at B.R. ved afsluttende behandling har nogle restsmerter for sin epicondylit, hvorfor hun bør skåne armen. I afslutningsrapport af 23. juni 1998 fra REVA ... efter 12 ugers vækst- og afklaringsforløb konkluderes, at B.R.s manglende motivation har været den primære faktor for det ringe udbytte af forløbet. I erklæring fra speciallæge i fysiurgi, P.O.N., af 18. november 1998 konkluderes, at B.R. bør søge arbejde, der ikke er alt for fysisk krævende. I attest vedrørende socialmedicinsk opfølgning af 2. december 1998 fra egen læge fremgår det, at der er særdeles stor sandsynlighed for recidi ved specielt vedvarende monoton ensidig belastning af venstre arm samt rygbelastende arbejde, hvorfor arbejdsprøvning er eneste løsning. I journalark fra H. Kommune i dagpengesagen for perioden 19. maj 1998 til 15. juli 1999 fremgår det, at B.R. har været sygemeldt i perioden 7. oktober 1996 til 8. juni 1998, herefter ansat på D. frem til 17. november 1998, hvor hun sygemeldes. B.R. kommer i arbejdsprøvning først hos Kvickly frem til 30. april 1999 og dernæst på G. fra 29. juni 1999. På opfølgningsmøde den 9. juli 1999 oplyser G., at B.R. ikke kan opnå beskæftigelse på ordinære vilkår i produktionen, da der ikke kan tages de nødvendige skånehensyn til nedsat tempo og tunge løft. G. tilbyder derfor B.R. ansættelse på det beskyttede værksted. Kommunen bevilger fleksjob med 50% løntilskud med virkning fra 1. august 1999. Af statusattest af 20. september 2000 fra egen læge konkluderes, at B.R.s belastningsrelaterede gener kan afhjælpes enten ved en ugentlig fridag eller ved at B.R. en dag om ugen sættes til andet arbejde, der ikke belaster hånd og arm. B.R. søger om helbredsbetingede ydelser fra Industriens Pension den 29. august 2000. Industriens Pensions lægekonsulent finder det nødvendigt at indhente ortopædkirugisk speciallægeerklæring. I speciallægeerklæring af 13. december 2000 fra F.F.N. konkluderes, at de objektive fund er beskedne, og at erhvervsevnen ikke skønnes væsentligt nedsat, men at der næppe er tvivl om, at B.R.s mangeartede muskulære symptomer har tæt sammenhæng med et tidligere belastende arbejde af repetitivt og tempopresset karakter. Der er ingen grund til yderligere behandling. I brev af 18. januar 2001 giver vi afslag på udbetaling af

helbredsbetingede ydelser, da vores lægekonsulent skønner, at B.R.s erhvervsevne kun er beskedent nedsat, men der er en del muskulære symptomer, der gør det vanskeligt at arbejde i fysisk belastende arbejde. Lægekonsulenten konkluderer således, at erhvervsevnen ikke er varigt nedsat med mindst halvdelen i ethvert erhverv. B.R. klager over vores afgørelse i e-mail af 21. januar 2001, da hun i bedste fald maksimalt kan yde 50% af normal erhvervsevne og kun kan bestride et fleksjob. I brev af 2. februar 2001 giver vi på ny afslag på udbetaling af helbredsbetingede ydelser, fordi der ikke foreligger lægelig dokumentation for et varigt erhvervsevnetab i ethvert erhverv på mindst halvdelen af helbredsmæssige årsager, da vores lægekonsulent vurderer, at B.R. vil kunne bestride et ikke-fysisk belastende arbejde. Vi fastholder vores afslag på helbredsbetingede ydelser. **Til støtte for vores afgørelse gøres gældende:**

- at det er en betingelse for at få tilkendt helbredsbetingede ydelser fra Industriens Pension, at der foreligger dokumentation for, at erhvervsevnen varigt er nedsat med mindst halvdelen af helbredsmæssige årsager i ethvert erhverv, jf. de almindelige forsikringsbetingelser § 7 stk. 1 og § 8 stk. 1,

- at der ikke foreligger lægelig dokumentation for, at erhvervsevnen er varigt nedsat med mindst halvdelen i ethvert erhverv, og at der ved denne vurdering er lagt vægt [på], at der er tale om muskulære lidelser, der alene nedsætter B.R.s erhvervsevne i relation til fysisk belastende arbejde,

- at dette ikke udelukker, at B.R. kan bestride et ikke-fysisk belastende arbejde på ordinære vilkår,

- at B.R. er ansat i et fleksjob med fysisk arbejde, hvor der tages de nødvendige skånehensyn til de muskulære problemer,

- at tilskuddet fra det offentlige på 50% til fleksjobbet ikke har betydning ved vurderingen af B.R.s erhvervsevnetab, jf. bl.a. sag nr. 47.903 fra 17. maj 1999, hvor ankenævnet udtalte 'at den del af klagerens løn, der hidrører fra kommunens tilskud under flexlønordningen ikke kan tages i betragtning ved vurdering af ved klagerens erhvervsevne.'"

I klageskrivelsen af 20/2 2001 til nævnet har klageren bl.a. anført: "Det virker helt selvmodsigende, at der fra det offentlige foreligger vurdering af, at min erhvervsevne er nedsat, således at jeg kun kan placeres i flexjob og forsikringen vurderer anderledes. At erhvervsevnen ikke er nedsat væsentligt, når forsikringen skal udbetale penge, er ikke bare urimeligt, men forkert."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.: "**§ 7. Invalidepension og bidragsfritagelse** Den i pensionsbeviset fastsatte ret til invalidepension og/eller bidragsfritagelse indtræder, når den forsikredes erhvervsevne efter forsikringens ikrafttræden før det fyldte 60. år på grund af sygdom eller ulykkestilfælde skønnes varigt nedsat med 2/3 eller mere af den fulde erhvervsevne. ... **§ 8. Invalidesum** Den i pensionsbeviset fastsatte ret til invalidesum indtræder, når den forsikredes erhvervsevne efter forsikringens ikrafttræden før det fyldte 60. år på grund af sygdom eller ulykkestilfælde skønnes varigt nedsat med ½ eller mere af den fulde erhvervsevne."

Nævnet udtaler:
Nævnet har gennemgået sagens akter og finder det ikke sandsynliggjort af klageren, at hendes erhvervsevne på grund af sygdom skønnes varigt nedsat med mindst halvdelen.

Derfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Jørgen Nørgaard